

Súd: Okresný súd Bratislava I
Spisová značka: 4C/85/2016
Identifikačné číslo súdneho spisu: 1116214245
Dátum vydania rozhodnutia: 30. 04. 2018
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Martina Líšková
ECLI: ECLI:SK:OSBA1:2018:1116214245.3

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Okresný súd Bratislava I, sudkyňou JUDr. Martinou Líškovou, v spore žalobcu: Diners Club CS, s. r. o. so sídlom Námestie slobody 11, 811 06 Bratislava, IČO: 35 757 086, zastúpeného JUDr. Júliusom Brichtom, advokátom, Grösslingová 6-8, 811 09 Bratislava, proti žalovanej: B. H., Z. XX.XX.XXXX, K. B. F.. Q. K. XXXX/XX, XXX XX Bratislava - L., o zaplatenie 1.408,04 eur s príslušenstvom, takto

rozhodol:

Žalovaná je povinná zaplatiť žalobcovi sumu 1.408,04 eur spolu s úrokom vo výške 13,9% ročne zo sumy 1.200,- eur od 16.07.2015 do zaplatenia, s úrokom z omeškania vo výške 5,05% ročne zo sumy 1.200,- eur od 16.07.2015 do zaplatenia, so zmluvnou pokutou vo výške 13,9% ročne zo sumy 102,74 eur od 16.07.2015 do 30.04.2018, s úrokom z omeškania vo výške 5,05% ročne zo sumy 102,74 eur od 16.07.2015 do zaplatenia, všetko do troch dní od právoplatnosti rozsudku.

Žalobca má voči žalovanej nárok na náhradu trov konania v rozsahu 100%, o výške ktorých rozhodne súd prvej inštancie samostatným uznesením po právoplatnosti tohto rozsudku.

odôvodnenie:

1. Žalobou zo dňa 30. 06. 2016, doručenou na Okresný súd Bratislava I dňa 30. 06. 2016, sa žalobca domáhal proti žalovanej zaplatenia sumy 1.408,04 eur spolu s úrokom vo výške 13,9% ročne zo sumy 1.200,- eur od 16.07.2015 do zaplatenia, s úrokom z omeškania vo výške 5,05% ročne zo sumy 1.200,- eur od 16.07.2015 do zaplatenia, so zmluvnou pokutou vo výške 13,9% ročne zo sumy 102,74 eur od 16.07.2015 do rozhodnutia, s úrokom z omeškania vo výške 5,05% ročne zo sumy 102,74 eur od 16.07.2015 do zaplatenia, ako aj náhrady trov konania.

2. Žalobca žalobu odôvodnil tým, že žalovaná nezaplatila všetky vyúčtované čiastky za transakcie realizované Kreditnou kartou Diners Club č. 3617 6704 9630 61 riadne a včas, pričom táto kreditná karta jej bola vydaná na základe prijatia jej Žiadosti o vydanie karty Diners Club PURE+ zo dňa 18. 06. 2014, čím jej vznikol záväzok voči žalobcovi, ktorý ku dňu 15. 07. 2015 predstavoval sumu 1.408,04 eur, pričom neuhradená bola istina vo výške 1.302,74 eur, ktorá pozostávala z transakcií realizovaných kreditnou kartou žalovanej spolu vo výške 1.199,74 eur, poplatkov za upomienky, za zaslanie výpisov poštou a ročného poplatku spolu vo výške 103,- eur. Neuhradené sankčné poplatky boli vo výške 18,15 eur a neuhradené úroky z úveru boli vo výške 87,15 eur.

3. Podľa § 470 ods. 1 zákona č. 160/2015 Z. z. Civilný sporový poriadok v znení účinnom od 01.07.2016 (ďalej len "CSP"), ak nie je ustanovené inak, platí tento zákon aj na konania začaté pred dňom nadobudnutia jeho účinnosti.

4. Podľa § 470 ods. 2 veta prvá CSP, právne účinky úkonov, ktoré v konaní nastali pred dňom nadobudnutia účinnosti tohto zákona, zostávajú zachované.

5. Súd, v zmysle § 167 ods. 2 CSP, vyzval žalovanú uznesením č. k. 4C/85/2016-45 zo dňa 21.04.2017, aby sa v lehote 15 dní k žalobe písomne vyjadrila, a ak uplatnený nárok v celom rozsahu neuznáva, uviedla vo vyjadrení rozhodujúce skutočnosti na svoju obranu, pripojila listiny, na ktoré sa odvoláva, a označila dôkazy na preukázanie svojich tvrdení. Spolu s týmto uznesením súd doručil žalovanej žalobu s prílohami podľa § 167 ods. 1 CSP, ako aj poučenie o procesných právach a povinnostiach v súlade s § 160 ods. 1 CSP. Žalovanej bola doručená žaloba s prílohami, uznesenie č. I. 45 a poučenie o procesných právach a povinnostiach do vlastných rúk dňa 19.06.2017 postupom podľa § 167 ods. 1 CSP.

6. Žalovaná sa k žalobe a jej prílohám v lehote stanovenej v uznesení č. I. 45 nevyjadrila, tzn. nepoprela skutkové tvrdenia žalobcu, preto ich súd považoval za nesporné.

7. Žalovaná sa nedostavila na pojednávanie, hoci bol riadne a včas predvolaná, preto súd pojednával v jej neprítomnosti podľa § 180 CSP.

8. Žalobca preukázal skutkové tvrdenia, ktoré súd považoval za neskoré vzhľadom na ich nepopretie žalovanou, predloženými listinnými dôkazmi: výpis z obchodného registra žalobcu, Žiadosť o vydanie kreditnej karty Diners Club PURE+ zo dňa 18.06.2014, Potvrdenie o prijatí žiadosti zo dňa 03.07.2014, Všeobecné obchodné podmienky pre vydania a používanie platobných kariet Diners Club zo dňa 01.05.2011, Revolvingové obchodné podmienky zo dňa 01.02.2012, Sadzobník poplatkov - súkromné karty Diners Club zo dňa 01.01.2014, Mail zo dňa 18.07.2014, Výpis zo dňa 15.02.2015, 15.03.2015, 15.04.2015, 15.05.2015, 15.06.2015 a 15.07.2015, Upomienka I zo dňa 27.02.2015, Upomienka II zo dňa 19.03.2015, Výzva na zmier zo dňa 21.04.2015, Oznámenie o vypovedaní zmluvného vzťahu zo dňa 11.05.2015, Poštové podacie háčky zo dňa 07.04.2014, 19.03.2015, 21.04.2015, 12.05.2015 preukazujúce zaslanie písomností obsiahnutých v spise žalovanej, Sumarizačná tabuľka, v ktorej sú rozpisané jednotlivé transakcie, úroky, úhrady a úroky, tak ako ich popisuje žalobca v žalobe.

9. Z listinných dôkazov predložených žalobcom mal súd preukázané skutočnosti uvedené v žalobe, ktoré odôvodňujú nárok žalobcu uplatnený touto žalobou. Strany sporu dňa 03.07.2014 (potvrdením prijatia žiadosti o vydanie karty Diner Club Pure+) uzavreli zmluvu o vydanie kreditnej karty, na základe ktorej žalobca poskytol žalovanej úverový (revolvingový) limit 1.200,- eur. Žalovaná nezaplatila všetky vyúčtované čiastky za transakcie realizované Kreditnou kartou Diners Club č. 3617 6704 9630 61 riadne a včas, čím jej vznikol záväzok voči žalobcovi, ktorý ku dňu 15.07.2015 predstavoval sumu 1.408,04 eur, pričom neuhradená bola istina vo výške 1.302,74 eur, ktorá pozostávala z transakcií realizovaných kreditnou kartou žalovanej spolu vo výške 1.199,74 eur, poplatkov za upomienky, za zaslanie výpisov poštou a ročného poplatku spolu vo výške 103,- eur. Neuhradené sankčné poplatky boli vo výške 18,15 eur a neuhradené úroky z úveru boli vo výške 87,15 eur.

10. Súd na vec aplikoval ustanovenia právnych predpisov účinných ku dňu uzatvorenia predmetnej zmluvy o úvere, t. j. ku dňu 03.07.2014 (ďalej "v znení účinnom v rozhodnom čase").

Podľa § 261 ods. 3 písm. d) zákona č. 513/1991 Zb. Obchodný zákonník v znení účinnom v rozhodnom čase (ďalej len "Obchodný zákonník v znení účinnom v rozhodnom čase"), touto časťou zákona sa spravujú bez ohľadu na povahu účastníkov záväzkové vzťahy zo zmluvy o predaji podniku alebo jeho častí (§ 476), zmluvy o úvere (§ 497), zmluvy o kontrolnej činnosti (§ 591), zasielateľskej zmluvy (§ 601), zmluvy o prevádzke dopravného prostriedku (§ 638), zmluvy o tichom spoločenstve (§ 673), zmluvy o otvorení akreditívu (§ 682), zmluvy o inkase (§ 692), zmluvy o bankovom uložení veci (§ 700), zmluvy o bežnom účte (§ 708) a zmluvy o vkladovom účte (§ 716).

Podľa § 497 Obchodného zákonníka v znení účinnom v rozhodnom čase, zmluvou o úvere sa zaväzuje veriteľ, že na požiadanie dlžníka poskytne v jeho prospech peňažné prostriedky do určitej sumy, a dlžník sa zaväzuje poskytnuté peňažné prostriedky vrátiť a zaplatiť úroky.

Podľa § 499 Obchodného zákonníka v znení účinnom v rozhodnom čase, za dojednanie záväzku veriteľa poskytnúť na požiadanie peňažné prostriedky možno dojednať odplatu, ak poskytovanie úveru je predmetom podnikania veriteľa.

Podľa § 502 ods. 1 Obchodného zákonníka v znení účinnom v rozhodnom čase, poskytnutia peňažných prostriedkov je dlžník povinný platiť z nich úroky výške, inak v najvyššej prípustnej výške ustanovenej zákonom alebo od doby dojednanej na základe zákona.

Podľa § 2 ods. 1 písm. a) a b) zákona č. 250/2007 Z. z. o ochrane spotrebiteľa v znení účinnom v rozhodnom čase, na účely tohto zákona sa rozumie a) spotrebiteľom fyzická osoba alebo právnická osoba, ktorá nakupuje výrobky alebo používa služby pre osobnú potrebu alebo pre potrebu príslušníkov svojej domácnosti, b) predávajúcim 1. podnikateľ, ktorý spotrebiteľovi ponúka alebo predáva výrobky, alebo poskytuje služby, alebo jeho splnomocnenec, 2. fyzická osoba, ktorá predáva spotrebiteľovi rastlinné a živočíšne výrobky z vlastnej drobnej pestovateľskej činnosti alebo chovateľskej činnosti alebo lesné plodiny, 3. fyzická osoba, ktorá predáva vlastné použité výrobky, okrem potravín.

Podľa § 3 ods. 3 zákona č. 250/2007 Z. z. o ochrane spotrebiteľa v znení účinnom v rozhodnom čase, každý spotrebiteľ má právo na ochranu pred neprijateľnými podmienkami v spotrebiteľských zmluvách.

Podľa § 52 ods. 1, 2, 3, 4 zákona č. 40/1964 Zb. Občiansky zákonník v znení účinnom v rozhodnom čase, spotrebiteľskou zmluvou je každá zmluva bez ohľadu na právnu formu, ktorú uzatvára dodávateľ so spotrebiteľom. Ustanovenia o spotrebiteľských zmluvách, ako aj všetky iné ustanovenia upravujúce právne vzťahy, ktorých účastníkom je spotrebiteľ, použijú sa vždy, ak je to na prospech zmluvnej strany, ktorá je spotrebiteľom. Odlišné zmluvné dojednania alebo dohody, ktorých obsahom alebo účelom je obchádzanie tohto ustanovenia, sú neplatné. Dodávateľ je osoba, ktorá pri uzatváraní a plnení spotrebiteľskej zmluvy koná v rámci predmetu svojej obchodnej alebo inej podnikateľskej činnosti. Spotrebiteľ je fyzická osoba, ktorá pri uzatváraní a plnení spotrebiteľskej zmluvy nekoná v rámci predmetu svojej obchodnej činnosti alebo inej podnikateľskej činnosti.

Podľa § 53 ods. 1 Občianskeho zákonníka v znení účinnom v rozhodnom čase, spotrebiteľské zmluvy nesmú obsahovať ustanovenia, ktoré spôsobujú značnú nerovnováhu v právach a povinnostiach zmluvných strán v neprospech spotrebiteľa (ďalej len "neprijateľná podmienka").

Podľa § 1 ods. 1, 2 a 8 zákona č. 129/2010 Z. z. o spotrebiteľských úveroch a iných úveroch a pôžičkách pre spotrebiteľov a o zmene a doplnení niektorých zákonov v znení účinnom v rozhodnom čase, tento zákon upravuje práva a povinnosti súvisiace s poskytovaním spotrebiteľského úveru na základe zmluvy o spotrebiteľskom úvere, podmienky poskytovania spotrebiteľského úveru, náležitosti zmluvy o spotrebiteľskom úvere, spôsob výpočtu celkových nákladov spotrebiteľa spojených s poskytovaním spotrebiteľského úveru a ďalšie opatrenia na ochranu spotrebiteľa. Spotrebiteľským úverom na účely tohto zákona je dočasné poskytnutie peňažných prostriedkov na základe zmluvy o spotrebiteľskom úvere vo forme pôžičky, úveru, odloženej platby alebo obdobnej finančnej pomoci poskytnutej veriteľom spotrebiteľovi. Ustanoveniami tohto zákona nie sú dotknuté ustanovenia Občianskeho zákonníka ani osobitných predpisov.

Podľa § 2 písm. a) zákona č. 129/2010 Z. z. v znení účinnom v rozhodnom čase, na účely tohto zákona sa rozumie spotrebiteľom fyzická osoba, ktorá nekoná v rámci predmetu svojho podnikania alebo povolania.

Podľa § 2 písm. b) zákona č. 129/2010 Z. z. v znení účinnom v rozhodnom čase, na účely tohto zákona sa rozumie veriteľom fyzická osoba alebo právnická osoba, ktorá ponúka alebo poskytuje spotrebiteľský úver v rámci svojej podnikateľskej činnosti.

Podľa § 2 písm. d) zákona č. 129/2010 Z. z. v znení účinnom v rozhodnom čase, na účely tohto zákona sa rozumie zmluvou o spotrebiteľskom úvere zmluva, ktorou sa veriteľ zaväzuje poskytnúť spotrebiteľovi spotrebiteľský úver a spotrebiteľ sa zaväzuje poskytnuté peňažné prostriedky vrátiť a zaplatiť celkové náklady spotrebiteľa spojené so spotrebiteľským úverom.

Podľa § 9 ods. 1 zákona č. 129/2010 Z. z. v znení účinnom v rozhodnom čase, zmluva o spotrebiteľskom úvere musí mať písomnú formu. Každá zmluvná strana dostane najmenej jedno jej vyhotovenie v listinnej podobe alebo na inom trvanlivom médiu, ktoré je dostupné spotrebiteľovi.

Ustanovenia zákona č. 129/2010 Z. z. o spotrebiteľských úveroch a iných úveroch a pôžičkách pre spotrebiteľov a o zmene a doplnení niektorých zákonov predstavujú špeciálny predpis k úprave úverových zmlúv. Zmluvy o spotrebiteľskom úvere predstavujú osobitný zmluvný typ záväzku upravený osobitným zákonom č. 129/2010 Z. z., ktorý osobitne ustanovuje náležitosti zmluvy a v ostatných náležitostiach odkazuje na úpravu ustanovení v Občianskom zákonníku.

Podľa § 517 ods. 1 veta prvá a ods. 2 Občianskeho zákonníka v znení neskorších predpisov, dlžník, ktorý svoj dlh riadne a včas nesplní, je v omeškaní. Ak ide o omeškanie s plnením peňažného dlhu, má veriteľ právo požadovať od dlžníka popri plnení úroky z omeškania, ak nie je podľa tohto zákona povinný platiť poplatok z omeškania; výšku úrokov z omeškania a poplatku z omeškania ustanovuje vykonávací predpis.

Týmto vykonávacím predpisom je Nariadenie vlády Slovenskej republiky č. 87/1995 Z. z., ktorým sa vykonávajú niektoré ustanovenia Občianskeho zákonníka v znení neskorších predpisov.

Podľa § 3 Nariadenia vlády Slovenskej republiky č. 87/1995 Z. z., ktorým sa vykonávajú niektoré ustanovenia Občianskeho zákonníka v znení účinnom k 16.07.2015 (k prvému dňu omeškania s plnením peňažného dlhu), výška úrokov z omeškania je o päť percentuálnych bodov vyššia ako základná úroková sadzba Európskej centrálnej banky platná k prvému dňu omeškania s plnením peňažného dlhu.

Základná úroková sadzba Európskej centrálnej banky platná k prvému dňu omeškania s plnením peňažného dlhu (k 16.07.2015), tzn. platná v období od 10.09.2014 do 15.03.2016, predstavovala 0,05% ročne a zvýšená o 5 percentuálnych bodov v zmysle citovaného ustanovenia § 3 ods. 1 Nariadenia vlády Slovenskej republiky č. 87/1995 Z. z., ktorým sa vykonávajú niektoré ustanovenia Občianskeho zákonníka v znení účinnom k 16.07.2015 (k prvému dňu omeškania s plnením peňažného dlhu), činí úrok z omeškania vo výške 5,05% ročne.

11. Vykonaným dokazovaním mal súd preukázané, že medzi stranami sporu vznikol záväzkovoprávny vzťah titulom zmluvy o úvere. Posúdenie právneho vzťahu medzi stranami sporu, ako vzťahu zo zmluvy o úvere, však nevyklučuje aplikáciu ustanovení spotrebiteľského práva na daný právny vzťah. Preskúmaním zmluvných podmienok súd konštatuje, že uzavretá zmluva neobsahuje žiadne také zmluvné podmienky, ktoré by bolo potrebné v zmysle § 53 ods. 1 Občianskeho zákonníka vyhodnotiť ako neprijateľné, keďže žiadna zo zmluvných podmienok nemá taký charakter, že by spôsobovala značnú nerovnováhu v právach a povinnostiach zmluvných strán v neprospech spotrebiteľa.

12. Súd, s poukazom na vykonané dokazovanie ako aj na to, že žalovaná neuplatnila žiadne prostriedky procesnej obrany, rozhodol tak, že žalobcovi priznal žalobou uplatnený nárok.

13. Keďže nárok žalobcu bol riadne preukázaný predloženými listinnými dôkazmi, uplatnený v súlade s citovanými právnymi predpismi, bol mu aj v uplatňovanom rozsahu priznaný. Súd, v zmysle vyššie uvedených skutočností, uznal nárok žalobcu ako dôvodný, preto žalobe vyhovel a rozhodol tak, ako je uvedené v prvom výroku enuncciátu tohto rozsudku.

14. Lehotu na plnenie (do troch dní od právoplatnosti rozsudku) súd určil v súlade s ustanovením § 232 ods. 3 veta prvá CSP, podľa ktorého, lehota na plnenie je tri dni a plynie od právoplatnosti rozsudku.

15. O nároku na náhradu trov konania rozhodol súd v druhom výroku enuncciátu rozsudku podľa § 255 ods. 1 v spojení s 262 ods. 1 CSP tak, že žalobca má voči žalovanej nárok na náhradu trov konania v rozsahu 100%, o výške ktorých rozhodne súd prvej inštancie samostatným uznesením po právoplatnosti tohto rozsudku.

Podľa § 255 ods. 1 CSP, súd prizná strane náhradu trov konania podľa pomeru jej úspechu vo veci.

Podľa § 262 ods. 1 CSP, o nároku na náhradu trov konania rozhodne aj bez návrhu súd v rozhodnutí, ktorým sa konanie končí.

Keďže súd žalobe v celom rozsahu vyhovel, žalobca mal vo veci plný úspech, preto má nárok na náhradu trov konania potrebných na účelné uplatňovanie práva proti žalovanej, ktorá vo veci úspech nemala, v rozsahu 100%.

16. O výške náhrady trov konania bude rozhodnuté samostatným uznesením vydaným súdnym úradníkom po právoplatnosti tohto rozsudku v súlade s ustanovením § 262 ods. 2 CSP.

Podľa § 262 ods. 2 CSP, o výške náhrady trov konania rozhodne súd prvej inštancie po právoplatnosti rozhodnutia, ktorým sa konanie končí, samostatným uznesením, ktoré vydá súdny úradník.

Poučenie:

Proti prvému výroku tohto rozsudku, ktorým súd rozhodol o veci samej, je prípustné odvolanie (§ 355 ods. 1 CSP).

Proti druhému výroku tohto rozsudku, ktorým súd rozhodol o nároku na náhradu trov konania, je prípustné odvolanie (§ 357 písm. m/ CSP).

Odvolanie môže podať strana, v ktorej neprospech bolo rozhodnutie vydané (§ 359 CSP), v dvoch vyhotoveniach.

Odvolanie sa podáva v lehote 15 dní od doručenia rozhodnutia na súde, proti ktorého rozhodnutiu smeruje. Ak bolo vydané opravné uznesenie, lehota plynie znovu od doručenia opravného uznesenia len v rozsahu vykonanej opravy (§ 362 ods. 1 CSP).

Odvolanie je podané včas aj vtedy, ak bolo v lehote podané na príslušnom odvolacom súde (§ 362 ods. 2 CSP).

V odvolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania (ktorému súdu je určené, kto ho robí, ktorej veci sa týka, čo sa ním sleduje, podpis a uvedenie spisovej značky prebiehajúceho konania /§ 127 ods. 1 a ods. 2 CSP/) uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne /odvolacie dôvody/ a čoho sa odvolateľ domáha /odvolací návrh/ (§ 363 CSP).

Rozsah, v akom sa rozhodnutie napáda, môže odvolateľ rozšíriť len do uplynutia lehoty na podanie odvolania (§ 364 CSP).

Odvolanie možno odôvodniť len tým, že

- a) neboli splnené procesné podmienky,
- b) súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces,
- c) rozhodoval vylúčený sudca alebo nesprávne obsadený súd,
- d) konanie má inú vadu, ktorá mohla mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci,
- e) súd prvej inštancie nevykonal navrhnuté dôkazy, potrebné na zistenie rozhodujúcich skutočností,
- f) súd prvej inštancie dospel na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym skutkovým zisteniam,
- g) zistený skutkový stav neobstojí, pretože sú prípustné ďalšie prostriedky procesnej obrany alebo ďalšie prostriedky procesného útoku, ktoré neboli uplatnené, alebo
- h) rozhodnutie súdu prvej inštancie vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci (§ 365 ods. 1 CSP).

Odvolanie proti rozhodnutiu vo veci samej možno odôvodniť aj tým, že právoplatné uznesenie súdu prvej inštancie, ktoré predchádzalo rozhodnutiu vo veci samej, má vadu uvedenú v odseku 1, ak táto vada mala vplyv na rozhodnutie vo veci samej (§ 365 ods. 2 CSP).

Odvolacie dôvody a dôkazy na ich preukázanie možno meniť a dopĺňať len do uplynutia lehoty na podanie odvolania (§ 365 ods. 3 CSP).

Prostriedky procesného útoku alebo prostriedky procesnej obrany, ktoré neboli uplatnené v konaní pred súdom prvej inštancie, možno v odvolaní použiť len vtedy, ak

- a) sa týkajú procesných podmienok,
- b) sa týkajú vylúčenia sudcu alebo nesprávneho obsadenia súdu,

- c) má byť nimi preukázané, že v konaní došlo k vadám, ktoré mohli mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci alebo
- d) ich odvolateľ bez svojej viny nemohol uplatniť v konaní pred súdom prvej inštancie (§ 366 CSP).

Oprávnený môže podať návrh na vykonanie exekúcie podľa Exekučného poriadku, ak povinný dobrovoľne nesplní, čo mu ukladá vykonateľné rozhodnutie (§ 38 ods. 2 zákona č. 233/1995 Z. z. o súdnych exekútoroch a exekučnej činnosti /Exekučný poriadok/ a o zmene a doplnení ďalších zákonov v znení neskorších predpisov).